

Uvodnik

Inovativne metode poučevanja tujega jezika stroke, ki jih predstavljamo v tokratni številki Scripta Manent, so se oblikovale v geografsko in institucionalno različnih okoljih in podpirajo različne učne potrebe. Pravzaprav jih lahko uvrstimo med opise učnih programov tujega jezika stroke, to pa je področje, ki ga tradicionalne znanstvene revije redkeje pokrivajo (Hewings 2002, Master 2005). Ker vsebujejo opisi vsebin učnih programov manj potenciala za splošno aplikativnost, se zdi, da so tematsko manj primerno gradivo za znanstvene revije (Hewings 2002, Master 2005). Glede na to, da splošna aplikativnost rešitve ni bistvena značilnost poučevanja tujega jezika stroke, je verjetno potrebno ocenjevati inovativnost pristopa k poučevanju tujega jezika stroke na podlagi drugačnih odlik.

Če sprejemamo trditev, da leži srčika tujega jezika stroke v njegovi specifičnosti (Hyland 2002) in da vključuje njegova realizacija v praksi "usklajevanje potreb študentov (ki smo jih ocenili glede na specifične diskurzivne prakse strokovnih skupnosti njihovega področja) s konkurenčnimi zahtevami oddelka (še posebej glede trajanja in učnih prioritet) in omejitvami institucije (pogosto izraženih v velikosti skupine, ki še zagotavlja finančno sprejemljivo izvedbo)" (Hyland 2002: 392), potem bi morali inovativne pristope k poučevanju tujega jezika stroke ocenjevati glede na uspešnost vključevanja specifičnosti v pedagoško prakso.

Inovativnost na področju tujega jezika stroke tako vključuje razumevanje poučevanja in učenja tujega jezika ter institucionalnega konteksta, v katerem se odvijata, kot tudi specifike komunikacijskih potreb, vrednot in praks ciljne strokovne skupnosti. Pedagoške odločitve morajo temeljiti na rezultatih njihovega proučevanja. Šele potem bo imela implementacija tega znanja v praksi potencial za inovativnost. Ta potencial smo zaznali v prispevkih Cianfloneja in Lindnerove.

Cianflone načena vprašanje specifičnosti v kontekstu novega interdisciplinarnega programa neke italijanske univerze, tj. univerzitetnega programa Sredozemska znanost o hrani in vinu in zdravje. Učni program angleškega jezika stroke, ki ga prispevek opisuje, upošteva specifičnost interdisciplinarnosti programa kot tudi specifičnost konteksta poučevanja in učenja tujega jezika na tej univerzi.

Specifičnost v kontekstu angleščine za študente sociologije v Nemčiji predstavlja povsem drugačne izzive. Lindner se je z njimi odločno spoprijela in predlagala pristop k oblikovanju učnega programa, ki upošteva tudi jezikovne in kulturne kontekste, s katerimi se bodo njeni študenti sociologije po diplomi soočali. Članek podrobno razdeli razloge za vključitev medkulturne dimenzije v učni program ter načine razvijanja medkulturne kompetence študentov s pomočjo kombinacije pedagoških pristopov.

Ali so rešitve v učnih programih tujega jezika stroke prenosljive iz naših specifičnih okolij v druge učne programe, lahko ugotovimo le, če rešitve delimo s kolegi in če se razvije kritična razprava o njih. Tako kot znanje, tudi rešitve v učnih programih tujega jezika stroke moramo deliti z drugimi.

Prijetno branje!

Šarolta Godnič Vičič
Urednica

Literatura

Hewings, M. (2002). A History of ESP through English for Specific Purposes. *English for Specific Purposes World*, 1(3). Dostopno na: http://www.esp-world.info/Articles_3/Hewings_paper.htm (5. januar 2010).

Hyland, K. (2002). Specificity revisited: how far should we go now? *English for Specific Purposes*, 21(4): 385–395.

Master, P. (2005). Research in English for Specific Purposes. V E. Hinkel (ur.), *Handbook of Research in Second Language Teaching and Learning* (str. 99–115). Mahwah: Lawrence Erlbaum.